

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

CXLVII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

les, oro, quia occupatissimus fui, faciam autem primo quoque tempore. Bene & feliciter vale. Raptim Bebenhusii, 28. Augusti, 1573.

Tuus ex animo totus frater

Jacobus Andreæ.

CXLVI.

Salutem.

GRatissima mihi fuit Epistola Vestra, Clarissimi Viri, cum propter narrationem ipsam, ut intelligam, quo loco pasum res sint Ecclesiæ in Saxonia, tum quod nunciant de felicissimo vestro ad Parentes vestros reditu, quo nomine & vobis & parentibus vestris ex animo gratulor. Quominus autem ad singula responderem, excusabit me apud vos D. Flinnerus, pater & frater vester, quia loco Epistolæ scriptæ viva Epistola erit & propediem ego alia etiam addam. DOMINUS JESUS Vos diutissime salvos & incolumes una cum parente, fratre meo charissimo, conservet. Bene & feliciter valete. Raptim Bebenhusii, 28. Augusti, 1573.

Vester ex animo

Jacobus Andreæ.

CXLVII.

Salutem in Christo Jesu. Reverende & clarissime Domine & frater charissime.

Petivit à nobis M. Pappus à Collegio nostro Doctrinæ Testimonium publicum, quod summum in professione nostra perhiberi potest. Quod quidem & mihi & collegis meis longe gratissimum multis nominibus fuit. Idque eam potissimum ob causam, quod non modo non dissentiente, sed etiam consentiente Rectore Academicæ vestræ, Decano & omnium Scholarum consensu factum esse intelligimus, à quibus non modo præclarum virtutis & doctrinæ testimonium est consecutus, sed etiam liberali munere ornatus. Sic enim inter vestram & nostram Scholam, pium, sanctum & salutarem consensum in doctrina conservari posse confidimus. Accedit alterum quoque, cum Rectoris voluntate & consensu, quicquid id est,

est, susceperit, eundem autoritate publici testimonii nostri confirmatum fortassis se porro minus quam hactenus tibi oppositurum, cuius consilia, D. Pappus, vel avertere vel mitigare poterit. Accedit tertium quoque, quod tibi non minus cordi esse existimo, cum aperte vix audeas filios tuos, viros quidem Doctissimos, illis proponere, quos vides tibi vehementer adversari, & semel repulsam passus, non tam voluntati tuæ, quam filiorum piis conatibus nocere posses. Nunc per eundem Pappum via commodissima parari poterit, ut præter expectationem evenire queat, de quo tu nunquam cogitare ausus fuisses. Meministi enim, quæ D. Præpositi Studgardiani & mea, cum tecum essemus, fuerit sententia, quam nondum mutavimus, & si tu nos audieris, nunquam te, quod certò scio, pœnitebit. Nam alia ratione si tentaveris, non modo non procedet feliciter, sed & causæ, & tibi, & filiis tuis nocebis. Rectissime ergo feceris, si in ornando Pappo porro quoque non minus labores, quam hactenus fecisti. Eaque in re Rectorem & collegas ejus superare studeas, quæ in parte illorum vinces voluntatem, & Pappum tibi multis nominibus obstrictum, habebis totum obligatum, neque filiis tuis, neque tibi ingratum. Hæc ego eo candore scribo, quò me omnia facere novisti. In suis propriis rebus nemo per omnia sapit, maxime cum de filiorum salute agitur. Bonos viros audias. Certo scio, te & fore animo tranquillo & tuis omnibus, Ecclesiæ, scholæ, causæ, tibi rectissime consulturum. Optarim equidem ego & collegæ mei, ut alio loco essent res Ecclesiæ & scholæ vestræ, ut nemine contradicente filios posses habere collegas, viros certe nostro quoque iudicio Doctissimos. Sed vides, te aperte id agere non posse, neque etiam nostro consilio debere. Sed *ut supra* cum habuerint Pappum, pedem in Academia vestra fixisse mihi videntur. Ac nisi hominum omnium ingratisimus esse voluerit Pappus, sedulo de filiis tuis sibi adsciscendis cogitabit, nec quiescet, donec eosdem collegas habuerit. Hæc breviter ad te scribere libuit, ut intelligeres, quantum non modo tibi faveam, sed etiam filiis tuis consultum velim. Qui in meis ædibus sanctissime vixerunt. Bene & feliciter vale, & meo meæque nomine TUAM sanctam uxorem, & filios filiasque tuas reverenter & diligenter salutabis. Raptim Tubingæ, 25. Septembris, Anno 1573.

Tuus totus ex animo frater

Jacobus Andræ.

CXLIIX.

Salutem in Christo.

Literas tuas, Reverende & Clarissime Vir, Domine & frater charissime, propria tua manu scriptas accepi, quæ me non parum perturbant, quod in illis me
accu.